

Forfatter: Heiberg, P. A.

Titel: Udrag fra Rigsdalers-Sedlens Hændelser

Citation: Heiberg, P. A.: "Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter", i Heiberg, P. A.: *Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter*, udg. af Otto Borchsenius ; Fr. Winkel Horn , 1884, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-heibergpa01val-shoot-idm140167182639440/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peter Andreas Heibergs Udvalgte Skrifter

og udmærkede mig derfor fra mine øvrige Søffende som den, der en Gang vilde komme til at spille en glimrende Rolle i Verden. Det varede ikke længe, før end min Fader sendte mig til Kjøbenhavn uden nogen anden Rekommandation end den, mit Udvoortes fremviste, hvilken jeg ogsaa befandt at være iblandt Menneskene den allerstørste; thi hvem har vel ikke set med mig, at de Døtre, der ere tilnagiede for en pultetrægget og luvslidt Aristoteles, springe op og sig selv for den nydelige, velstalte, forgyldte og pudrede Dødsmer?

Man ønskede mig Bærelser i en stor og kostbar grundmure: Gaard, kaldet Børsen, med Undskyldning, at man endnu ingen bedre Lejlighed havde for mig, men at man dagligdags arbejdede paa at skaffe mig anstændigere Husrum.

Jeg foreskandt her en utroelig Høben af mine jævnlige, alle med de samme legemlige Fordele som jeg, hvorfra jeg lærte, at det ikke kostede den Mand, der havde skabt mig, megen Umage at danne flere lige saa smukke og velstalte Bæstener som jeg, en Lærdom, som jeg meget vil have rekommanderet en stor God Mennesker af begge Hjørn at eftertanke, naar de grundmure sig selv for et Spejl. Man havde den Godhed for mig at pynte mig paa det prægtigste med Lovværk og andre udsøgte Sirceter. Man satte Stempeler paa mig, gav mig en Bestilling med adskillige Underkrifter, hvis Indhold var, at jeg herefter skulde agtes og holdes for det, jeg ikke var, nemlig for seg og halvjemfærdstypede gode, fuldvægtige danske Skillingen. Jeg var nykommen i Verden, kunde altsaa ikke begribe, hvorledes man kunde agtes for mere, end man virkelig er; men man sagde mig, at det var en antagen Regel iblandt Menneskene, at Karakterer og Bestillinger, Mødselsbreve, Regler, Naand og Stjærner, men ingenkunde den indvortes Verbi, var det, der afgjorde, paa hvad Hylde et Menneske skulde staa i Verden.

Dette og meget mere gjorde mig usøgjerrig efter at hjerde Verden lidt nøjere, hvortil ogsaa gaves Lejlighed, da man